

Satul Șoldănești din comuna Blândești, se află așezat în partea sud-estică a județului, la kilometrul 21 de pe șoseaua Botoșani – Ștefănești fiind deviat la 2 km de la această șosea. Este situat pe așa numitul Dealul Mare, având ca vecini la Nord – satul Vânători, la Sud – satul Ionășeni, la Est – comuna Albești și la Vest – satul Talpa. Satul este atestat documentar în anul 1628, prin zăpisiul din data de 5 aprilie. Printre moșierii satului Șoldănești trebuie amintit doctorul Constantin Bucșinescu, care în perioada 1890 – 1920, a construit aici un conac din piatră și cărămidă, trei beciuri (pentru vinuri, murături și brânzeturi), o ghețarie, o fabrică de ulei și ateliere de preparare a brânzeturilor. În ciuda vechimii satului, dezvoltarea demografică a decurs destul de lent, înregistrându-se în 1816 – 50 de familii, în 1930 – 113 familii, în 1969 – 162 familii, în prezent (2010) existând 156 de familii. Ocupația de bază a fost din cele mai vechi timpuri creșterea animalelor și agricultura. Biserica a fost construită de către locuitorii satului în perioada 1882 -1892 la stăruința preotului Mihai Lăpușneanu din Parohia Cerchejeni, fiind sfințită la 4 decembrie 1892 cu hramul „Sfânta mare muceniță Varvara”. Biserica este menționată în documentele vremii: „Biserica filială din Șoldănești, zidită de obștea satului din cărămidă și piatră în anul 1893, nu posedă nici o avere. De la construcția ei și până în prezent a avut preot pe Mihai Lăpușneanu; a avut o singură reparație la clădire și până în prezent și astăzi se găsește în stare bună”. Trebuie remarcat faptul că populația atât de redusă ca număr (344 locuitori în 1891), a putut construi prin eforturile lor bănești o mică biserică de zid, în timp ce alte sate mai dezvoltate nu aveau măcar una din lemn. În anul 1893, în urma arondării parohiilor și datorită apariției noii Legi a Clerului de mir, satul Șoldănești, trece ca filie la Parohia Ionășeni, cu excepția anilor 1939 – 1943 când a fost parohie independentă. Din 1993 a redevenit parohie, dar neavând preot a rămas tot filială a Parohiei Ionășeni. Preoții care au păstorit în Șoldănești au fost: Pr. Neculai Costinescu (1893 – 1939), Pr. Paroh Mihai Panaitescu (1939 – 1942), Pr. Paroh Mihail Fl. Gavril (1942 – 1943), Pr. Vasile Pavel (1943 – 1948), Pr. Petru Palaghiu (1948 – 1991), Pr. Vasile Micu (1992 – 2003). Din data de 2 februarie 2003, paroh al bisericii din satului Șoldănești este Pr. Ioan Grunzac. Biserica a fost restaurată între anii 1939 – 1940, în 1950, 1963, 1976, ultima reparație având loc în perioada 1995 – 2002 sub păstoria preotului Vasile Micu, fiind sfințită în octombrie 2002 de P.S. Calinic Botoșăneanu. Toate reparațiile s-au realizat cu ajutorul credincioșilor din parohie. Parohia Șoldănești nu a deținut teren sau vreun alt imobil până în 1993 când a primit 2 hectare de pământ. Din toamna anului 2003 s-a început construirea casei parohiale. De asemenea s-a ridicat și o casă praznicală în curtea bisericii. Asemenea străbunicilor lor care au ridicat o biserică din cărămidă, credincioșii de azi dovedesc că au dragoste de Dumnezeu și de Biserică, ridicând în trei ani din forțe proprii o

Nimic nu mânie atât de mult pe Dumnezeu, cât faptul de a nu fi cineva milostiv... și a nu salva pe celălalt. Nimic nu bucură atât de mult pe Dumnezeu cât faptul de a suferi împreună cu semenii noștri, care sunt mădulare ale trupului Bisericii. Ce îndreptățire vom avea, când trupul va dispărea prin putrefacție și viermii îl vor năpădi, dacă disprețuim pe Hristos, atunci când cel însetat caută ici și colo, gol și străin? Hristos osândește nu banii, ci pe cei ce sunt robii lor. Timpul în care nu facem milostenii să-l socotim ca și cum n-ar fi existat în viața noastră. Dacă vrei să fii deopotrivă cu Apostolii, nu există nimic care să te împiedice. E suficientă virtutea dragostei și nu vei fi lipsit de nimic din cele ale lor... Să devenim îndurători, ca să fim și noi miluiți de Dumnezeu și de oameni. Dragostea - accentuează Sf. Ioan - nu sunt cuvinte mari, nici simple cuvinte de salut, ci ajutor prin fapte. Ca să facem milostenie, nu ne trebuie bogății, ci bunăvoință. Nimic nu ne egalează cu Dumnezeu cât aceea de a fi binefăcători. Nu există răsplătă numai pentru cel care dă, ci și pentru cel care împarte corect cele ce se dau. Bogat este nu cel care a dobândit multe, ci cel care dă multe. Bogat a fost și Avraam, însă nu iubitor de arginți. Nu se interesa să afle bogăția celui alt, ci, ieșind din casă, căuta să afle nu cumva există undeva vreun străin sau sărac. De aceea s-a învrednicit să găzduiască și îngerii. Cum vei putea să dobândești pe Dumnezeu când te îmbogățești pe pământ? - zice Sfântul Grigorie Palama. Iar Sfântul Ioan Gură de Aur trâmbeștează: „Chiar dacă ai sta flămând și ai dormi pe pământ și ai mânca cenușă și ai plânge totdeauna, dacă nu ești de folos celui alt, nimic mareț n-ai realizat. Așadar, pe drept ne îndeamnă Sfântul Ioan Evanghelistul, zicând: "Să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul" (1 Ioan 3, 18). Milostenia folosește mai mult celor care o fac decât celor care o primesc. Fă milostenii în fiecare zi. Ziua în care n-ai făcut milostenie a fost pierdută pentru veșnicie, pentru sufletul vostru. Milosteniile ne ajută să primim harul Sfântului Duh. Săracii sunt medicii rănilor sufletelor noastre, căci ne oferă mâinile lor drept medicamente. Același lucru să facem și cu bunătațile pe care ni le oferă Hristos Domnul. Când cineva începe să simtă iubirea bogată a lui Dumnezeu, atunci se înalță duhovnicește și iubește pe aproapele său. Cel care nu iubește pe fratele său, chiar dacă ar da bani sau s-ar expune martiriului, nimic important n-a făptuit. După cum sufletul fără trup sau trupul fără suflet nu poate fi numit om, tot astfel, iubirea față de Dumnezeu nu poate exista, dacă nu este urmată de iubirea față de aproapele. Aduăg iubirea și atunci toate acestea folosesc: îndepărtează-o pe aceasta și nimic nu va fi de folos.

FAPTELE MILOSTENIEI SUFLETEȘTI:

1. Întorcerea celor rătăciți la calea adevărului.
2. Învățarea celor neștiutori și neprăcepuți.
3. Sfățuirea celor ce au trebuință de stat.
4. Rugăciunea către Dumnezeu pentru aproapele nostru.
5. Mângâierea celor întristați.
6. Răsplătirea răului cu binele.

FAPTELE MILOSTENIEI TRUPEȘTI:

1. Hrănirea celui flămând
2. Adăparea celui însetat.
3. Îmbrăcarea celui gol.
4. Cercetarea celor în necazuri și în boli.
5. Cercetarea celor bolnavi.
6. Găzduirea călătorilor.
7. Îngroparea săracilor și a celor pe care nu are cine